

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 618. Bonifacii Pap. V. Annus 1. Heraclii Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Cosibon Regem Persarum decernit, qua ab eo quibus
iniquis conditionibus pacem expoiceret. Non decernit
argumenta perualia ad mouendum Regem si apud
imperatorem & facta tumidum elatum victoris hominem
atque ratio locum habere possit: verum inflata arro-
gantis mens exoptat omnia reddidit rationis. Præpo-
nens vero præceptis illud potuisset eam emollire cer-
uicem, quod idem ipse Cosibon profugus, exors regni,
laus edidit in finibus, fuisse tamen ab Imperatore
Romano (vltimo loco dictum est superius) magna poten-
tia in Imperium restitutus atque defensus: cuius partitri
ad eos inuicem beneficii si memor, si gratas existere voluisset,
parere vique nature legibus debuisset, vt redderet
quod accepit beneficium.

At quid omnium legum exors barbarus trauolentus?
Quo ceteri Romanum Imperatorem magis se subicere,
cote ipse aduersus eum omnemque Christianorum gen-
tium inuolentus extollit, nec veretur impiam illam pacis
conditionem per legatos præbere, qua velle, si pacem
capere, ipsam cum omnibus suis Christiana religionis
lari negotium, cultorem vero Solis Persarum Dei. Re-
ferunt enim hæc Annales de hoc anno his verbis: Anno
dilecto operis sui iuris Heracius missi in Persiam legatos ad
Cosibon persarum pacem. At Cosibon iterum eos spernit, assen-
tans non parati vobis, domus Crucifixum abnegat: quem Deum
Latini esse, & aliorum solum, hæc ibi. At respexit tandem,
seruilem, Deus in Regem Adyriorum, quem dedit in
opprobrium gentibus. sed de his suo loco dicendum
est.

IESU CHRISTI
ANNVS 618.

BONIFACII PAP. V. HERACLII IMP. ANNO 1. ANNO 9.

Qui primus Bonifacii Papæ namerat annus, idem
& Redemptoris ponitur sexcentisimus decimus octo-
dies, Indictionis sextæ, cum ipse Pontifex in eminenti
Petræ cathedra collocatus, pastoralis munere mentis ocu-
la hauriens orbem, videret lægat, conspiciens vbique tra-
geçtas: ex restituta tamen iam pene collapsa in Anglia
Christianâ religione, vnde lægatus, reperit argumentum,
quod sollicitus, qui iam profugi rediissent Episcopi iterata
Euangelii prædicatione, exacta ferente manipulos læti-
tudinis.

Acceptis enim ipse Bonifacius litteris de conuersione
Eudualdi Regis, cuius fororis Edilberge, vxoris Edui-
si Regis, admodum lætatus, primum omnium diligen-
ter operantur Euangelicum digna remuneratione pro-
sequatur & amice congratulatur. Etenim scribens ad Iu-
lianum Rectorum Archiepiscopum, eidem pallium in fi-
gura cingitque clementudinis potestatis mittit. Extant qui-
dem ipse Pontificis litteræ hic merito recitandæ, quæ sic
habent:

Dilectissimo fratri Iusto Bonifacius.
Quam laetare, quomodo etiam vigilanter pro Christo Euangelio
dilatanda vestra fraternitas, non solum epistola à vobis directæ
tam amice salutis operi vestro persicutione inducit. Nec enim
inopertum dicitur, dum sui nominis sacramentum, aut fructum vestri
læti dei serui, dum sigis prædicatorum: Euangelij fideliter repromi-
ssæ: Ita ego vobis non solum omnibus diebus vsque ad consumma-
tionem sæculi. Quod specialiter, inuicem vobis ministerio eius cle-
mentia demeritis, prout apertum corda gentium ad suscipiendum præ-
dicationem vestri singulari ministerium. Magnæ enim peruenit suscipio-
nem vestram delibatum cursum bonitatis sue suffragis illu-
strare, dum crediturum vobis talentorum fidelissima negotiationis
officiis, dicitur fructum impendens ei, quod signari posset, multi-
plicitate generis præparant. Hoc que etiam illa à vobis reparatione
collatum est, qui nunc in ministerio magis persistentes, laudabili
patentia adimplendum gaudia vltis expectatus, & vestri vt profice-

rent merito, sorum est saluatio propinata, dicente Domino: Qui per-
seuerauerit vsque in finem, hic saluus erit. Saluari ergo estis spe pa-
cientie, & tolerantia virtute, vt infidelium corda naturali ac super-
stitionis morbo purgata, sui consequeretur misericordiam Saluatio-
ris. hæc dum Bonifacius Papa inculcat, satis ostendit, pro-
fectionem ipsorum in Galliam non fuisse fugam, vt illic
amplius teuerendi defuerit animos, sed potius ad tempus
factam secessionem, vt ibi redeundi tempus expectarent
opportunum; cuius rei gratia adeo eorum tolerantia à
Bonifacio commendatur. Sed pergit epistola:

Suscipitis namque apud filij nostri Eudualdi Regis reperimus,
quanta sacri eloquij eruditione eius animus ad vera conuersionis
& inlubitata fidei credulitate fratermitas vestra perduxerit. Quæ
ex re de longanimitate clementie celestis certam assumentem solu-
tiam, non solum suppositarum ei gentium plenissimam salutem, imo
quoque vniuersam, vestra quoque prædicationis ministerio eruditionis
suscepndam: quatenus (sicut scriptum est) consummatio operis
vobis merces à retributore omnium bonorum Domino tribuatur. Et
vere per omnem terram exiit sonum eorum, & in fines orbis terra
verba ipsorum, vniuersi salu gentium confisio, suscipio Christiana sa-
cramento fidei protestatur.

Pallium præterea per latorem presentium fraternitatis tue, beni-
gnitatis studij inuicem, dirigitur: quod videlicet tantum in sacro
sanctis mysterio celebrandi licentiam vtendi imperuimus: conce-
dentes etiam tibi ordinationis Episcoporum exigente opportunitate,
Domini præsentante misericordia, celebrare: ita vt Christi Euange-
lium plurimorum annuntiatione in omnibus gentibus, que nec diu
tenuisse sunt, dilatetur. Studet ergo in fraternitatis hoc, quod se-
ditus Apostolica humanitate percipit, intermerata mentis sinceritate
seruare, intendens eius rei similitudine tam præcipuum endo-
mentum huiusmodi tui baul-golum suscipere, talenque te Domini im-
plorata clementia exhibendum stude, vt indulgi muneri præmia
non cum iracundia, sed cum commodis animarum ante tribunal
summi & venturi Iudicis representes. Deus te incolamem casti-
diat, dilectissime frater, hucusque Romani Pontificis e-
pistola.

Quod ad statum rerum Orientalium spectat, nihilo
huc annus superiore felicior fuit, cū non cum Persis res
acta. Chaganus enim Auarum Rex dolo, sub pacis nomi-
ne decipiens Heracium Imperatorem, suburbia Con-
stantinopolitanae urbis est deprehdatur: hæc pluribus tradit
annales summam ex Theophane relata, & à Ce-
dreno eadem repetita.

Edidit hoc nono anno sui Imperij Heracius, exigente
Sergio Patriarcha Constantinopolitano, pragmaticam
sanctionem, ne quis ooptaretur in clerum, nisi in de fan-
cti locum subrogaretur. Accidebat enim, vt procerum
fauore complures sese intruderent in eam Ecclesiam, ad-
eo vt redius ad alendos omnes non suppetere. Ideo
cum ipse Patriarcha iam statuisset ab eodem Imperatore
ea, quæ à se decreta essent, pragmatica sanctione firmari
petit, quæ sic se habet:

Etenim ea, que sapienter ab hominibus excogitata præclare vi-
dentur, casus quidam forte fortuna superuenientes ad statum plane
dudum suum trahunt. Quale quiddam cum nomine quoque conuenerit,
vt ad præsentis mandatum respecteremus, nos inuitat. Quippe cum y,
qui clerici sanctiæ maiori Ecclesia in hac vrbe regia continentur, eius
res non multo citius granari perpexerint, multis sanctitatem vestra
molestantibus, vt dicitur in personis in clerum receptas, & in or-
dina sanctissime matris Domini ac Saluatoris nostri Iesu Christi, qui
Deus est, tam id, quod est in Elachernis, quam quod in iis, quæ vrbi-
ty appellantur, adeo quidem vt inde diciturum quantitas, que alii
quotidianas vocant distributiones, que ipsi datur, magno-
pere excrescat; Denique petentibus vt aliqua etiam officia Ecclesiasti-
ca committantur alijs, de quibus non exigua rebus in sanctissima
Ecclesia vritas prouenit. Cumque quod ita geritur, & correctio-
nem vniuersi petuerint: grati admodum tam sanctitatis vestre quam
ij, qui dicto clero continentur, anxius: vt certarum personarum
numero circumscriptantur inducat, arum religiosarum adium clericis,
& qui Ecclesiastici ministerij officia gerunt: ita vt necesse possit inter
indicatos clericos recipi, vel curat Ecclesiasticas suscipere prius, quam
aliquibus ex eorum ordine deficiantibus, ad eum numerum qui vobis
vniuersi placuerit, vel clerici distillarum religiosarum adium, vel Ec-
clesiasticæ curatiue religantur.

III.

De vix
PALLII.

IV.

d Nouel.
imp. lib. 2.
Nouel. 4.
V.
HERACLII
SANCTIO
DE CLERICIS
ECCLESIE
CONSTAN-
TINOR.

Hæc

VI.

*reapfe

Hac ergo vobis ita placita postquam nostris ad aures pervenirent, precibus etiam nobis oblati, ut per sanctionem nostram pragmatice recte à vobis tractata confirmarentur: non abi re nos, quide commoda eiusdem sanctissime maiori Ecclesie Dei salute semper cogitamus, et ipsa * precibus vestris annuendum duximus, distamque sanctionem pragmatice sanctissime apud nos Ecclesie largiri sumus. licentia vobis per eam concessa, ut cum, quibusvisq; emolumentis rebus Ecclesie offert, idoneo vel per donationem, vel pactionem, vel per supremam voluntatem, vel alia ratione beneficium id, quod ei datur, excellentia: prout etiam quoniam dicitur clericis, vel Ecclesiasticorum officiorum administratores ad statutum numerum redacti fuerint, circa villam prohibitionem, nec sui composas ordines sacrorum canonum nihilominus observando: sicut in ipse, qui hoc agit, in alioquin ex predictis clericis recipi voluerit, aut officium Ecclesiasticum consenserit, sine animam ei sit alicui persone huic ordine non impetretur.

VII.

Hec igitur cum indicata sancto pragmatice continet: restitit ad nos in presenti sanctitas vestra, diversis quidem personas indicatis clericis ad scribis cupere, vel Ecclesiasticum officium accipere, vel tale quid alteri cupiam impetrare, sed vereri, ne postea quidam eius negotia facerent, invadendo, quatenus ad utilitatem rerum Ecclesiasticarum perirent, viti sui compositi facti fuerint, quando post aliquod elapsi tempus inter alios eo bonifacii probatio diffidit accidat: Et quidem alio modo nota esse, quia tunc in ipso, cum erga Ecclesiam facta sint: vnde fiat, ut nonnulli ab in facinorosa reventur, que ad utilitatem rerum Ecclesie spectant.

Quamobrem ne per hanc occasionem id, quod nuper ad eam utilitatem est exceptatum, damnum causam in prebeat: no quatenus sit: prout alios sanctitatem vestram Ecclesie sanctissime continetur salute curare atque perficere, sanctitatem ei presentem, quod huiusmodi quamvis notata sanctionem, etiam ab his, et illa observantem, que per eam exponitur, ad dicta duo capita pertinencia prout respiciens, ut solet, ad ipsum Deum, quod immunitatem reverentiarum alium inspector est, sed in primo sancte Dei magis Ecclesie in hac ipsa regia verbi, a qua curia intermissum tot actante circa pan- aliorum experientia profugantur.

Consilium enim, quod etiam sola per si sanctitas vestra et late- ram, ab se capitum quolibet ex annuatis, in proposito negotio ea cum consilio, tam ager, quatenus que rebus Ecclesiasticis utilitatem sine manifestam, sine que ignota videri esse debeat, asserere possunt, que sequuntur (ut vides) litteis siue grandaeulis exa- tatione in Græco etiam expressit Latinis notis. L. 61. D. 4. V. 8. CALEND. MAIAS, C. P. DOMINORVM NOSTRORVM PIISSIMORVM REPERET. AVG. HERACLII AN. NONO. ET HERACLII * NOVI CONSTANTINI FILII IULII AN. NO SEPTIMO.

*THRA- CELI.

VIII.

Hinc interpretati adicimus aliam iudem temporis huius indicem, quam in confessione Ecclesie sancte Cæciliæ in vrbē trans Tibertim positam legimus hinc ver- bis:

HIC REQUIESCIT THEODORVS V. GRÆCVS VIZ.....TEVS QVI FNIT HDELIS ET CARVS AMICVS MVLTORVM ROMANÆ REPVBLICÆ INDICVM AMICITIAE CVSTOS BENIGNVS PIVS DOMINI I. A. BENE PRÆPOSITVS. QVEM ETIAM LOCVM COMPARAVIT AVG. IORE ARCI PRO TIT SCÆ CECILIAE SOLIDOS SEX. DEPOSITVS DIE QVARTA DECIM AVG VSTI IND. SEPT. ET EIVS FILIVS THEODORIC. QUI VIXIT VII DEPOSITVS IDVS OCT. IMP. P. B. NN. PIISSIMIS AVG. HERACLIO ANNO NONO PC. EIVSDEM DOMINO ANNO OCTAVO. ATQVE HERACLIO CONSTANTINO NOVO. FILIO IPSIVS ANNO SEPTIMO INDICT. SEPTIMA. QVI VIXIT ANNOS PLVS MINVS LXXV.

DEPRE- TIOPRO SEPVLY- RA. a Chr. lib. 7. ep. 4. ind. 6. b Chr. 11.

Ad quod auditi preterit datum pro sepultura: id quidem ex antiqua consuetudine, quam S. Gregorius abo- lere conatus est, ut ipse testatur in epistola ad Medialinum Episcopum a, ubi hæc ait: Secundum nostram instituti non non- rimum illicitam antiquam consuetudinem à nostra Ecclesia omnino vetuisse, nec cuiquam assensum præbere, ut loca bonam corporis precio populi adipsi. Nam si gentiles (ut arbitrantur ipsi) Scythia abrahæ pro Sarracenis, ut qui in loco propria humana, sepul- turam gratis obtulerunt, et vix magna eius impunitate coacti

sunt, ut precium de loco sepultura perciperent, non, qui episcopi dicunt, de bonam fidelem corporibus pensis quid facere debeant. Hoc ergo fraternitati vestra indixit committimus. hæc Gregor. Vides igitur post ipsius obitum eius decretum de sepul- tura precio non tradenda excoluisse. Sed quomodo iuste pieque pro sepultura loco percipio contestando illi quid tradatur et acceptatur, ea consule Canonistarum ple- nibus disputantes.

I E S V C H R I S T I ANNVS 619.

BONIFACII PAP. V. HERACLII IMP. ANNVS 2.

SEXcentisimus vndeagesimus annus agitur, Indictio- nis septimæ, quo & nouis numeratus Silebati Hispa- niatam Regis, secundum Chronicon Iudori: cum cre- brata est in Hispania Synodus Spalenfis, ita dicta, vnde in obliuione titulus eius significat: vbi dicitur: Synodus habita in civitate Spalli, sub die Idium Nouembriarum, anno nono regnatus gloriosissimo Principe Silebato, Era felicissima impugnationis prima. Sed ite et uia titulus habet, dicitur: vnde, pro His- palensis Spalenfis dicta videtur, sic loco Hispani Spalis, cum non dubium sit, intelligi de prelatibus illis qui- uitate, que in Barica prouincia est, cum benenonens, qui eadem Synodo præ fuit, Episcopus Iudoris erat.

In hac autem Synodo congregate plures dactissimi Ecclesiasticus pestiliones singulas, que extant, numero tredecim, iure dicitur, & quidem late erudit, vnde S. Iudori, qui prebuit, doctina ex animata, in quibus do- cet illud notantis, improbi in illis Episcopos efflu- eos, Sicut ito hæc vtrax in nota sessione, cum de con- nomo sit sumit, ut ite clericus, ficut & alii. Quatenus in in- nino libro & sanctorum Patrum ad huc præcepto, consensum est hi, qui in administratiombus Ecclesie Pontificum solentur, dis- pure non debent nec professione, nec homine. Sed & illud ob- uatione dignum, vnde in monachis omnium continentiam cum titulis Deo viginti octo iam hæc in videretur sessione. Tunc circa mensibus distipula causa serena, etiam ab eorum penultraute, nec spina ad viderendum notantur sanctorum permissis sed nec ab huius, vel et qui profectus, extram que p. cell, loquens vinctibus Christi aliquid, quod ad viderendum notantur per hinc Iudori, que cum fide, que præ se feruntur in legi oportet, sed sub testamento dicitur aut etiam serena, ut etiam sit accessio. Et hoc eorum iure locum. Abse enim in monachis quod etiam dicta in suo Christi vnde gubna sanctitatem viderem, et ita sanctissimi patres, non tam illis hinc locum iure notantes, quam Adam & Eva in paradiso deiecit hinc.

Quid autem actum sit cum hæc eto Ery chris- tus patris, que dicitur Acephalorum, de nouis in deo- nis sessione, in diaboli operari in Hispania, et hoc ex Quen- bus oris venenam distipulam erat, ut non quatenus ex- dem remedium parafles sanctissimus Iudoris, vnde in illud potuerit Hispaniarum Ecclesie labefactare. Mæ- gno vero diuine dispensationis beneficio impedit in Ico- pulum, qui ex Oriente veniens necesse deuenit in His- pantias Icopulum dicitur fidei robore fortiter atque con- stantem Iudorem Episcopum. Sed breuiter testatur de- decime sessionis prog. etiam and, que ite habet: Du- decima Sessionis vnde illi ad nos quidem ex hoc et An- thonio, natione Syriæ, ut asserit ipse, Episcopus, duram in Christi, vnde in propriam abrogari & Duratorem, postquam ab hinc, cum dam nostris sanctis tunc erroris consilio passus, quod etiam in Parum fortiter restatis, vnde cum len exortationem ad nos, vnde recitatum sacerdotali modestia inuocatum. Quod saltem mentis portuaciter per multos diuitibus, immunitate, vnde veniens, tandem gratia diuina ductus, cuius etiam agitate, hæc ipse propria ab hinc, vnde quatenus et per hinc in ipse

quodamque Do- bilis nature, in- mario passio- que salu in- que ad con- res, Christi ad reddidit, et permissum i- ues.

Quisicim- ergo ponere- uoniam, ve- vellic post- sessione, qu- noe, perfe- phalorum et- ames motus- tione Domi- fugatis sabo- modo inter- Porro ple- gano sui reg- quidem in- Toderis: An- de dicitur no- ad huc, abso- uenit. Tuly- fualar, futi- ram, & in be- Silebato Reg- redum para- idem m- quatenus qui p- necesse in Hi- m Hispania- Inter hæc- magis augen- Anaxim om- chibus ob- cum Anaxim- potest, para- dem, si licet- I E S

BONIFACII ANNVS

Viginti- duoneo- cum Anaxim- redæ ad re- lio exerciti- compenit- m, vixit esse- spouilla reli- eo tandem ad- domibus nu- relinuntur: fo- vult autem vel- postet multo- colare. Hæc- tiam consilii- conuenit dicit- tiam Ecclesie m- fia, quia in- hinc, vnde. Porro colle- Constantino- claudib, in